

[Jørgen Jensen.]

muligt i indeværende folketingsår. Den endelige fastsættelse af rækkefølgen af universiteterne og storhospitaller i provinsen er endnu under overvejelse, meddeles det.

Fra konservativ side kan vi tilslutte os den før nævnte rækkefølge for de 4 store projekter. Men vi har heller ikke i øvrigt på dette område nogen mulighed for at tage en realistisk stilling til de andre perspektiver. Det er glædeligt, at den højtærede økonomiminister også strejfede administrationsspørgsmålet og nævner planlægningsudvalget under undervisningsministeriet. Her er der virkelig tale om meget vigtige spørgsmål. De store offentlige investeringsønsker nødvendiggør efter mit skøn ganske simpelt, at vi får gennemført en administrations- og også delvis en finansieringsreform. Det glæder mig, at det ærede medlem hr. Poul Møller kraftigt, måske kraftigere end nogen anden, har fremhævet denne nødvendighed som følge af det offentlige voksende aktivitet.

Vi må fra vor side også mene, at tidens højeste teknik og bedste planlægning anvendes under selve udførelsen af de store arbejder. Motorveje eller andre store projekter må ikke bortliciteres i så små bidder, at det ikke kan betale sig at anvende det bedste materiel. Vi skal ikke have en gentagelse af situationen omkring boligbyggeriet, hvor reguleringer og begrænsninger efter vort skøn hæmmer anvendelsen af moderne teknik og moderne planlægning, og jeg vil ønske, at man overalt, hvor der er mulighed for det, for de offentlige bygearbejders vedkommende vil foretage standardisering.

For dem, der måtte være overraskede, måske endog bekymrede over de store investeringstal, er der ikke megen trøst at hente hos økonomiministeren, når han i øvrigt omtaler de kommende års offentlige driftsudgifter. Her nævnes ingen tal direkte, men der peges på en række områder, hvor der kun er stigninger i vente, f. eks. pensioneringen af vore ældre, uddannelsen af vore unge, større hjælp til invalider, mere til sygehusvæsenet og særfor sorgen. Det er rigtigt, at der her foreligger vigtige opgaver, som mange, også mit parti, gerne vil være med til at løse. Så meget des mere vigtigt

er det, at vi leder med lys og lygte efter besparelser andre steder. Jeg nævner her igen spørgsmålet om en administrativ reform og håber ligesom det ærede medlem hr. Henry Christensen, at f. eks. socialreformkommissionen kan komme med nogle gode ideer, uden at den sociale standard forringes.

I redegørelsen siger den højtærede økonomiminister, at de offentlige udgifter ligesom hidtil vil vokse hurtigere end den samlede nationalindkomst. Altså en større og større del af nationalindkomsten skal efter dette skøn forvaltes af det offentlige. Stiger nationalindkomsten med 1.000 mill. kr., skal måske alle disse penge — jeg håber i hvert fald ikke flere — gennem skatterne vandre over til de offentlige kasser og videre udgives derfra. Det kan for mange være et dystert perspektiv, og det relevante spørgsmål kan rejses: hvor skal vi sætte grænsen for denne de offentlige udgifters andel af nationalindkomsten?

Fra konservativ side kan vi ikke give tilslutning til en politik, hvor denne procent blot går i vejret, uanset hvor mange store, gode og smukke samfundsopgaver der end sættes op til fælles løsning. Det er en klar nødvendighed, at opgaverne begrænses, så økonomien kan bære. Hermed er vi ovre i det vigtigste af alle spørgsmål i denne forbindelse: hvem skal egentlig afholde disse kæmpemæssige udgifter? Der er kun en eneste kilde dertil; det er den danske produktion, som igen afhænger af den arbejdskraft, vi råder over, den kapital, vi kan skabe, og den valuta, erhvervene kan fremskaffe.

Her i landet har vi i de senere år kunnet glæde os over stigende produktion og stigende nationalindkomst. Desværre har økonomiministeren nok ret, når han mener, at vi i de kommende år vil få en langsommere vækst i produktionen. Tilgangen til arbejdsmarkedet vil kun blive halvt så stor i de nærmeste år, som den har været i de såkaldte store årganges tid. Der vil ske andre befolkningsforskydninger, og vi har fået fuld beskæftigelse, således at ledig arbejdskraft ikke kan trækkes ind i produktionen. Desuden står vi over for en kortere arbejdstid. Jeg tror dog, at der stadig er visse arbejdskraftreserver, som kan komme frem, bl. a. ved hensigtsmæs-